

Hüseyin Bölük

- şiirler -

Yayın Tarihi:

27.05.2018

Yayınlayan:

Antoloji.Com Kültür ve Sanat

Yayın Hakkı Notu: Bu e-kitapta yer alan şiirlerin tüm yayın hakları şairin kendisine ve / veya yasal temsilcilerine aittir. Şiirlerin kopyalanması gerçek veya elektronik ortamlarda yayınlanması, dağıtılması Türkiye Cumhuriyeti yasaları ve uluslararası yasalarla korunmaktadır ve telif hakları temsilcisinin önceden yazılı iznini gerektirir. Bu doküman, şairin kendisi veya temsil hakkı verdiği kişinin isteği üzerine Antoloji.Com tarafından, şairin veya temsilcisinin beyanları doğrultusunda yayınlanmıştır. Bu dokümanın yayınlanması kullanılması dağıtılması kopyalanması ile ilgili husularda ve şiir içerikleri ile ilgili anlaşmazlıklarda Antoloji.Com hiç bir şekilde sorumlu ve taraf değildir.

Hüseyin Bölük

Eylül 1977 Güney/Denizli doğumludur. İlk,orta ve lise öğrenimini memleketi olan Samsun'un Bafra ilçesinin Kolay Kasabası'nda tamamladı.

Turizme 1995 yılında Ankara'da üç yıldızlı bir otelde garson olarak başladı. Ankara ve Marmaris'te değişik otel ve restaurantlarda dört yıl garsonluk yaptıktan sonra askerlik sonrası hep ilgi duyduğu aşçılık mesleğine geçiş yaptı. 2000 yılında İstanbul Radisson SAS Hotel'de comi olarak başladığı mutfak kariyerine aynı otelde çalıştığı altı yıl içerisinde kısım sefligi görevine kadar yükseldi.

Daha sonra kariyerine Bodrum Kempinski Hotel'de devam eden şef Bölük burada çalıştığı beş yılın son bir buçuk yılını otelin executive chefi olarak tamamladı.

Dedeman Hotels&Resorts International merkez ofisinde Kurumsal şef olarak iki yıl görev yaptı. Bu süre zarfında arkadaşlarıyla

A la Turka Gastronomi Derneğini kuran ve başkanlığını yapan Bölük aynı dönemde Türk Aşçı Milli Takım kaptanlığı görevine getirildi. İki yıllık görev süresi boyunca Almanya'daki aşçılık olimpiyatları dahil pek çok ülkedeki uluslararası yarışmalarda toplamda bir altın , 8 gümüş ve 6 bronz madalya kazanarak ülkesini başarı ile temsil etti.

Alman mevseili bir İsviçre zinciri olan Hapimag Resort Seagarden Hotel Bodrum'da 4 yıl executive chef olarak çalıştı. Bu süre zarfında recreative bir gastronomik akim olarak tanımladığı "Yasayan Mutfak" akimini kurdu ve patentini aldı. Aynı isimle Türkçe ve İngilizce siteler kuran Chef Bölük youtube basta olmak üzere tüm sosyal medya kanallarında kendi kurduğu ve misafirleri mutfagın bir parçası yapmayı amaçlayan "Yasayan Mutfak" akimi dünyaya tanıtmaya çalışmaktadır.

Sefle bir gün, Sefler yarışıyor, Canlı Yayın, Master Class, Chef's Table, Boya ve test et, Funny Culinary Day belli başlı "Yasayan Mutfak" aktiviteleri arasındadır.

Dört yıllık Hapimag deneyiminden sonra Hilton Türkbükü Bodrum Hotel'de bir yıl executive cheflik yapan Bölük Aralık 2017 tarihinden bu yana Kazakistan'daki Rixos Khadisha Shymkent Hotelinde kariyerine executive chef olarak devam etmektedir.

Turizmde bu sabah, Turizm Ajansı ve Bodrum Kent Rehberi gibi online internet gazetelerinde köşe yazarlığı yapan Chef Bölük aynı zamanda usta bir şairdir.

İyi derecede İngilizce bilen Bölük evli ve üç çocuk babasıdır.

Aslında İnsan

Kazandıkça fakirleşirmiş insan,
Büyüdükçe çocuklaşır.
Yaklaştıkça uzaklaşmış,
ve bildikçe unuttur!

Çok sevdiğini sanırmış amma,
Şevdikçe sevgisizleşirmiş esasen.
Verdikçe borçlanırmış,
ve güldükçe hüzünlenirmiş insan.

Hüseyin Bölük

Aşka Dair

Hayatımın bir anlamı varsa O'da sensin.
Yaşamak anın kıymetini bilmekse,
Her kalp atışında saklı,
Zihnimde mihlanmış yegane beşersin.

Dilimden dökülen nağmelerdesin,
Ömrü sahrada arzular bir serapsa,
Benliğimin merkezinde çakılı,
Dualarla sarmaladığım en müstesna yerdesin.

İki kapılı hansa ömür dediğin,
Birinden girip ötekinden çıkmaksa,
Alnıma yazılmış yol arkadaşı,
Hanımı saray eyleyen tılsımlı perimsin.

Edebiyattan öte gitmez ise hissiyatım,
Olur da gönül kalemim tükenirse eğer,
Yıkılırsa kalpten dile kurduğum köprüm,
Men edilsin ömrüm kalanından ne varsa AŞKA DAİR!

Hüseyin Bölük
Sea Garden Hotel Bodrum
31.07.2014

Hüseyin Bölük

Aşkıım

Toprağın yağmuru beklediği gibi,
Bekliyorum sana kavuşacağım anı.
Bir çocuğun anasının ardından bakışı gibi,
Ellerim titriyor, gözlerim yaşlı.

Irmağın denize kavuştuğu gibi,
Koşacağım sana bir gün; doludizgin, dörtnala.
Yıkacağım önüme çıkacakları bir bir,
Sonunda elbet kavuşacağım sana.

Suya bile muhtaç değilim,
Sana olduğum kadar.
Sensiz yapamam, yaşayamam bilirim,
Nereye dönsem gözlerim hep sana bakar.

Biçareyim senin karşında derbederim,
Boynu bükük infazını bekleyen mahkúmum.
Aşkından avareyim, deliyim,
Sen bir çağır ölümüne geleyim.

H.BÖLÜK
(1999/ Kocaköy-Diyarbakır)

Hüseyin Bölük

Aşkın Mutfağı Dügün Yeri

Aşkın mutfağı düğün yeri,
Gelin alayı olmuş rengarenk sebzeler.
Şefin maharetli elleri,
Kavuşturur, muhabbetle sevenleri.

Süt kuzusu günler öncesinden hazır,
Nasıl da bezenmiş taze baharatlara.
Yanakları al al kızarır,
Kadayıftan gelin tacı başında.

Mis gibi reyhan kokuları sarıyor,
Aşk şarabıyla demleniyor Damat Bey.
Usul usul kıvamına geliyor,
Dilinde nağmeler, Aşk ne güzel şey.

Körpe ispanaklar yatağını sermiş çoktan,
Gün kurusu ve incir, erikle halay çekmekte.
Sosla kuzunun buluştuğu an,
Bu resmi ebedileştirmekte.

Uzun lafın kısıası;
Aşı aşkla pişirip,
Ressam edasıyla sunarlar.
Lezzet ülkesinde seyyah eyleyip,
Diyar diyar dolaştırır aşçılar.

02.01.2013
(Diyarbakır Dedeman Hotel)

Hüseyin Bölük

Aziz Şehitlerimize

Ey bu vatan için şehit düşen yiğitler!
Mangal yürekli, çelik bilekli Mehmetçikler
Kanınız yerde kalacak zannedenler,
Ecel terleri içinde hesap verecekler.

Ardınızdan sevdiklerinize ağıt yaktıranlar,
Ananızın, babanızın yüreğini yakıp kavuranlar,
Eşinizi, yavrunuzu boynu bükük bırakanlar,
Ecel terleri içinde hesap verecekler.

Sevinç astsubayımız, Murat ve Ümit kardeşler!
Kahramanca şehit düşen nice yiğitler,
Sizin tırnağınıza bile değmeyecek hainler,
Ecel terleri içinde hesap verecekler.

Sizden sonra herkes gülmeyi unuttu,
İçimizdeki nefret on kat daha büyüdü.
Yüce dağlar gözümüzde un ufak oldu.
Ettiğimiz intikam yeminleri Lice'yi, Kulp'u, Hani'yi buldu.

Hüseyin Bölük

Bakma Çocuk!

Yaşından büyük eza görmüş minik bedenim,
Günahım ne dercesine ne olur bakma çocuk.
Konuşmayı sökmemişken henüz, Aman dileyen dilin,
İnsanlığın aczini yüzüme çarpma çocuk.

Acıları çığlık çığığa minik kalbinin,
Takatin tükenmişken son bir af dileme çocuk.
Annemi arayan sağı kopmuş, sol elin,
Usulca göğsüne vurup hayrete düşme çocuk.

Suçunu biçareliğin zirvesinde hissettin,
Hiç Ortadoğu'da doğulur mu a çocuk!
Bombalara siper baban kurbanken saçının bir telin,
Son nefesin vermiş vicdanlara tebessüm edip gitme çocuk.

Bilirim şikayetçi olacaksın bizden,
Herşeyi bir bir anlatacaksın Rabb'ine.
Müslüman sanmıştım onları kimliklerinden,
Sakin gelmesinler günah çıkarmaya körpelerin kabrine!

Aczimizi tasdike haya eder bedenim,
Lal olsun susan dilim, kopsun uzanamayan elim,
Sen İrem'de eder iken gel keyfim,
Biz kızıl nar içinde yanarız için için.

26.07.2014
Sea Garden Hotel / Bodrum

Hüseyin Bölük

Biçarelerin Yakarışı

Helal-haram ayırt etmedik,
Birçok günahlar işledik.
Sayısını bizde bilemedik,
Bizi affına nail eyle!

Şimdi aşkınla yanarız,
Divane olup dolanırız,
Her şerden sana sığınırız,
Bizi sevgine mazhar eyle!

Kıyamet günü geldiği anda,
Sevaplar, günahlar tartıldığında,
Peygamberimizin sancağı altında,
Toplanmamızı nasip eyle!

(1999/ Kocaköy-Diyarbakır)

Hüseyin Bölük

Bilirsin! Ben Olsaydım

Ey bende benden öte olan dost!
Bu dizeler sanadır.
Kelamları ardı ardına dizen dost,
İcraat neden yalnızca banadır!

Bilirsin gün yakmasın diye gölge olurum,
Dil kırmasın diye lal.
Uzaktan sessizce izler de ansızın diplerinde biterdim,
Bilirsin ben olsaydım...

Davete ne hacet der, kapılar aşındırırdım,
Soframa bir tabak fazla koyar.
Baba yarısıyım bugüne bugün derdim dimi,
Bilirsin Ben olsaydım...

Sen dönene kadar rotam değişirdi,
Bunu yetimlerin de bilirdi.
Bi öğüt, bi nefes, bi ses
Ahhh ben olsaydım...

29.04.2018
Rixos Hotel Shymkent Kazakistan

Hüseyin Bölük

Bir emanet hurmayla basladi hersey!

Bir emanet hurmayla basladi hersey!
Hiçlik çekirdegi, tefekkür etiydi hurmanın.
Edeple kapliydi çehresi,
Tadi seher vaktinde sakliydi hurmanın!

Arslan Baba emaneti verdi yetim, öksüz Ahmed'e,
Ete kemige büründü; edep, ask ve tefekkür!
Divan-i Hikmet atini asirlara dolu dizgin sür,
Gün, Türk Tasavvuf ehlinin günüdür!

Yesevi'sin tövben kabul Elhamdülillah!
Çilehanen cennetinin kapisi.
Hiçlik deryasında yüzdün Elhamdülillah!
Divan-i Hikmet Türk tasavvuf tapusu.

Marifeti olmayanin kerameti olmazmis!
Hikmet pınarlari seher vakti cosarmis!
Yücelmek, hem dem olup yer altına girmekmis!
Tasavvuf dedikleri hiclik kazanında pismekmis!

20.04.2018
Hoca Ahmet Yesevi Türk-Kazak Üniversitesi
Türkistan - Kazakistan

Hüseyin Bölük

Bir Millet ki Hep Yollarda

Orta Asya'dan başlar bizim yol hikâyemiz,
Atlariyla üç kıtayı arşınlayan tek milletiz.
Kâinat Efendisi'nin övgüsüne mazhar olan,
Lazıyla, çerkeziyle, kürdüyle işte o millet biziz.

Daha Selçukluyken dayandık Anadolu kapısına,
Alparslan önderliğinde vardık zaferin paha biçilmez tadına.
Ogün Malazgirt'te şahit oldu dağ, taş
Tarih yazacak Osmanlı atasının şanına.

Karahanlı Bey'i Buğrahan tanıştırdı bizi İslam'la,
Sonra Osmanlı kuruldu bir çadırda.
Şeyh Edebali'nin altın öğütleri ışığında,
Kilometreler kat ettik imparatorluk yolunda.

Konstantin fethedilip İslambol yapılmalıydı,
Ne güzel Fatih, ne güzel asker olabilmek için.
Akşemsettin'in saçlarına aklar bu şehirde düşmeliydi,
Ve Sultan-ı Cihan'dan ferman; Donanmayı dağdan denize indirin.

Arşınlamalıydı cihanı, bilindik yapmalıydı,
Bu yüzden Çelebi'yle gezdik vatan toprağını.
Neden seyyah O diye sual edecek olursan,
Zamanında etmişti çünkü ` Seyahat ya Resulallah' duasını.

Dile kolay 624 yıl yoruyor insanı,
Nitekim hasta olup düştük yatağa.
Daha teslim etmemişken canı,
Akbabalar paylaşmaya başladı mirası.

Tam zamanı idi şimdi Mustafa Kemal'in,
İstiklal marşını yazdırmalıydık Mehmet Akif'e,
Yüklemeliydik sırtına 215 okkalık mermiyi Seyit'in,
Yaşamalıydık ilelebet yeni cumhuriyetle.

(14.01.2011 Bodrum)

Hüseyin Bölük

Cennet Yolcusu

Doğar, yaşar ve ölür insanoğlu,
Fark etmez dili, rengi ya da uyruğu.
Dünyadayken bulanlar hak yolu,
Olur, birer cennet yolcusu.

İyiliği yapmıyorsan almak için ecir,
Bin bir cefada gösteriyorsan sabır,
Gül bahçesi olur girdiğin kabir,
Suale hayâ eder Münker ile Nekir.

Atanı taşıyorsan sırtında,
El pençe divan isen karşılarında.
Seferber oluyorsan her arzularında,
Unutma ki iki cihan güneşi yanında.

Her daim diliyorsan mağfiret,
Kalbine sığmayıp taşıyorsa merhamet,
Düşmüyorsa dilinden kelime-i şahadet,
Kazanırsın İrem'i elbet.

Alnın görüyorsa beş vakit secde,
Hiçbir kulun ahı yoksa üzerinde,
Yoksa gözün bunca fani nimette,
Bil ki yerin hazır cennette.

Daima dilindeyse Hak,
Düşürmezsen kalbine şevk,
Bilmezsen nedir nifak,
O zaman olursun muvaffak.

(11.06.2003 İstanbul)

Hüseyin Bölük

Dağlarda Olmasaydı

Ne zaman yalnızlık çökse üstüme çırılçıplak,
Efkârlansam ya da çatacak yer arasam.
Bir çocuk gülüşle bile ağlayacak olsam,
Asi başımı alır giderim dağlara.

Bu isyankâr gönlüm ne zaman alevlense,
Nankörlükleri çekemez olsam ne zaman.
Ardıma bakmadan kan ter içinde sana koşarım,
Zirvene ulaştığımda hücrelerime kadar huzur dolarım.

Benim sırdaşım, lâl arkadaşım,
Tükenmez dertlerimi çeken sabır taşım.
Sende olmasan ne yapar,
Efkârımdan kurtulup, nasıl rahatlardım.

(1999/ Kocaköy-Diyarbakır)

Hüseyin Bölük

Dinle Mehteri

Dinle mehteri, dinle, bak ne diyor!
Çoktan unuttuğun Fatih'i, Süleyman'ı anıyor.
Peygamber övgüsüne mazhar olan,
Osmanlı adaletiyle cihana hükmediyor.

Ceddin öğretti dünyaya Hakk'ı,
İslam yolunda durmaksızın savaştı.
Bir çağı kapatıp diğerini açtı,
Sana şan dolu bir tarih bıraktı.

Semalarda hala atalarının sesleri,
Ya Allah, Bismillah, Allah-u Ekber'leri,
Kimseye zulmetmediler, ne olsa da dinleri,
Böyle fethettiler! Yalçın kaleleri, kararmış kalpleri.

Ey Osmanlı torunu! Titre ve dön kendine!
Artık sahip çık tarihine, ceddine.
Hayran kalsın yeniden insanlık,
Senin adaletine, dinine, Muhammed ümmetine.

(21.06.06 İstanbul)

Hüseyin Bölük

Dost

Dost nedir bilir misin?
Hiç dostun oldu mu?
Sırrını paylaştığın, derdini anlattığın,
İkinci bir sen buldun mu?

Sen ağlarken ağlayan, gülerken gülen,
İki eli kanda olsa da çağırınca gelen.
Senin gibi düşünen, öyle hisseden,
Dost budur! Dostluk işte bu...

Dost kişinin aynasıdır.
Gece, resminin ufka yansımasıdır.
Sevinç narasıdır, gözyaşısıdır,
Dost budur! Dostluk işte bu...

Dostluğu eskitemez ne takvimler ne yollar,
Silemez hiçbir silgi, yazamaz hiçbir kalem.
Anlatamaz bu bağı sıradan kelimeler.
Dost budur! Dostluk işte bu...

(1999/ Kocaköy-Diyarbakır)

Hüseyin Bölük

Dün, bugün ve yarın...

Dün, mazide hoş bir hatıra,
Bugünse akşam olmakta.
Yarın, belki hiç gelmeyecek kadar uzak dursada,
Belki de nefes kadar yakınımda.

Dünümden ders almalıyım!
Bugün aldığım dersi iyice çalışıp, ezber yapmalı!
Yarın, teferruatla yoğrulmuş çetin bir sınavdayım,
Kim bilir, nasipte hangi yanım?

Dün sorular dağıtılırken yarın epeyce uzaktı,
Bugün, akşama bolca vakit vardı daha.
Yarın, hiç olmadığı kadar yakındı,
Öyle ki Azrailim ayak ucumda!

Daha dün gibi, aranızdaydım,
Nasıl da hoyrat geçiyor yıllar.
Bugün bambaşka diyardayım,
Tam da hak ettiğim kadarıyla tüm imkanlar.

Hüseyin Bölük
Bodrum
Bugün ayın kaçı oldu sahi!

Hüseyin Bölük

Fikrimin İnce Gülü

Senin doğum gününde,
Sensizliğinle başbaşayım.
Katran karası giysiler üstümde,
Yoksun diye yastayım.

A benim fikrimin ince gülü,
Sensizlik ne zormuş öyle!
Aşk bahçemin tatlı dilli bülbülü,
Senin gözünde yollarda mı söyle.

Anlamını yitirdi hayatım sensiz,
Nereye baksam izlerin var.
Çıkıp gelsen bir gün habersiz,
Tiryakin olmuşum anlasana yar.

Teselli arıyorum yokluğunda,
Günü gelmeden yırtıyorum takvim yapraklarını.
Yavrularımsız ve sensiz kaldığımda,
Bir daha anlıyorum olmazsa olmazlarımı.

(27.11.08 Bodrum)

Hüseyin Bölük

Gel Gayrı

Susadım gül yüzüne gel gayrı,
Çatladı adına alışkın dudaklarım,
Ateşler içindeyim, üşüyorum!
Yokluğun ürpertiyor gel gayrı!

Nankörlüğümü bağışlama,
Aczimi yüzüme çarp.
Var kollarını dolama boynuma,
Saçlarımı okşama,
Ama ne olursun gel gayrı.

Gel gayrı rüyalarım,
Hasretin dinsin ne olur!
Ya merhamet et bu tiryakine,
Ya da katlim vacip kıl.
Ya toyluğuma ver had bilmezliğimi,
Ya da boynum vur.
Mecalim kalmadı GEL GAYRI!

Hüseyin Bölük

Hadi Golay'a Golay'a !

Hazır mısın?

Tut elinden içindeki çocuğun,
Büyüyüp serpiildiğin köye gidelim.
Evvela bir ah çek şöyle derinden,
Ne kadar özlemişin bi görelim!

Hatırlar mısın?

Heyin içinde giderdi kardeşin tarlaya,
Sen karık çekerdin katırların önünde.
Sivriç golayınan batmazdı gara toprağa,
Fide çıkınca bi de hortumla dayak yirdin üstüne.

Keyifliydin tütünleri gırarken,
Ziftinen az tüylerin yolmadın.
Teyipte kaset, elde tütün dizerken,
Parmakların az kesip yarmadın.

Çiselemiye görsün yağmur,
Dört nala salaşlığa goşardın.
Ahenkli itmezsen salaş takılır,
Hevenkleri omuzlayıp guruluğa asardın.

Yağmur durdu, Hadi! derdi deden,
O önde sen arkada ırmağa koşardın.
Adı gibi kızıla dönerdi birden,
Oduñ, balık ne varsa ellerinle toplardın.

Düşün bakalım!

Başka neyi hatırlatır köyün yağmuru?
Elde fener tonç dibinde sülük toplardın.
Gara yamyamı çektimi vız gelirdi çamuru,
Parasıyla eve un, şeker bi de şehir ekmeği alırdın.

Mahallecek oduna gidilirdi bi de,
Az çekmedin sırtında ta Çöğle Çayı'ndan.
Azığın patıl, soğan, domat üçbeş zeytin di emme,
Alamazsın o tadı mükellef sofralardan!

Mevsimi gelmeye görsün,
Dağlar senden sorulurdu.
Kiren, töngele, deve pancarı olsun,
Alayı akşama kahvenin önünde olurdu.

Duralım Burunca'nın orada,
Şöyle son bir defa köye bakalım!
Mevkileri sırasıyla say da,
Üstüne bi cigara yakalım.

Bak su altında Olucaklar,
Üstümüz Tekyeri.
Az ilerisi Arpa Çukuru,
Aşağısı Sariyer hemen sonrası Karayer.

Nebiyân solumuzda kaldı,
Ağlayan Kaya, Ovaz Gediği karşısı.
ve lisenin üstü Tirice.
Haydi ekmek kavgasına devam,
Bu mola kafi bence...

şamsun Bafra'nın Kolay Kasabası,
İyiye, güzele dair ne varsa alayının mayası.
Orada yoktur geçim, güvenlik tasası,
Herkesin açıktır evi, barkı, bahçası.

01.05.2018
Shymkent / Kazakistan

Hüseyin Bölük

Hakiki Dosta

Samimiyetinde saklı esasen sırrı,
Her daim pozitifdir tavrı.
Yapsa da, bir başka güzeldir edası nazı,
O'nu tanımak ne güzel yazı.

Babacan bir duruşu var aslında,
"Adam gibi adamım " der bakışlarında.
Derdi tasayı unutursun yanında,
Gerçek dostluğu da yaşa arkadaşlığı da.

Efkar bastığında çekinme çal kapısını,
Dinler derdini, sanki kendi tasası.
Bulup buluşturur çözüm noktası,
Dağılıverir bir anda, o kasvet havası.

Takvimler eskitmese de dostluğumuz,
Olmasa da onlarca acı tatlı anılar.
Kesişmemiş olsa da yıllar önce yolumuz,
Bu mısraları ancak gerçek kardeşler anlar.

07.05.2013
Bodrum

Hüseyin Bölük

Hayali Bile Güzel Köyümün

Ekmek kavgası uğruna,
Mesken tuttuk yağan elleri.
Kâh Ankara, kâh İstanbul, Almanya...
Ama selamlar aynı yere, özlemler aynı.

Şimdi AĞLAYAN GAYA'da olmak vardı!
Her yağmurda oluk oluk yaşlar döken tepede.
Rüzgârların dağlara türkü yaktığı,
Ağaçlarla raks ettiği yerde.

TEKNEYERİ'nin buz gibi suyundan içeceksin,
Sonra da oturup bir çamın dibine,
Kolay'ının terleriyle suladığı tütün tarlalarını,
Kızılırmak'ı, Neyzen'in diyarını seyre dalacaksın.

OVAZ GEDİĞİ'inde çay demleyip,
Kuşları ve rüzgârı dinleyeceksin.
Yemyeşil çayırlara uzanıp,
Dağlarla sırdaş olacaksın.

Kuracaksın sofranı TİRİCE'de,
Yağlı ekmek, misir çorbası ve keşkek,
Yanında soğan bide yayuk ayranı olursa,
En keyifli adamım bu memlekette.

(02.09.2000 İstanbul)

Hüseyin Bölük

Hey gidi Niyazi Efe!

Geçen yılbaşıydı, hava biraz ayaz,
Kapımızı çaldığında içeri girivermişti yaz.
Gittiğin yer olurdu cümbüş-ü saz,
Bu yıl kapıları gözlettin Niyazi Efe!

Sen yoksun ya, ben de yoktum bu sene,
Kapı çalmış, seninkiler gelmişler yine.
Sevdiğin türküler dinlenmiş, tatlılar yenmiş de,
Eski tadı vermemiş be Niyazi Efe!

Gelseydin Zeyno'yla oynamaya kalkardın,
Berat'la Kemal'i güreşe tutardın.
Omzunda Betüş haneyi turlardın,
Dur durak bilmezdin be Niyazi Efe!

Sahi nasıl yetiştirdin herkese?
Ne yer ne içerdin, neydi enerjin öyle!
Reçeteni, sırrını da söylemedin bize,
Ansızın gitmek yakışmadı Niyazi Efe!

İsmin iki kuşak zihinlere kazındı,
Ahlakın torunlara mirasin kaldı.
Temenniler dualara sarıp sarmalandı,
Rüyalarımızı boş bırakma emi Niyazi Efe!

Kusur örterdin, örtülsün kusurların,
Cömerttin, melekler izzet-i ikrama dolansın.
Bal arısı gibiydin tatlı ve çalışkan,
Rabb'im eylesin sana cenneti mekan.

Hüseyin Bölük

Hoşgeldin Efendim

Rebi-ül Evvel'in pazartesi gecesi,
Şereflendirdi dünyayı kâinatın efendisi.
Nurundan yaratıldı insanların cümlesi,
Hoş geldin güllerin gülü EFENDİM.

Seninle Âmine Hatun'un evi nurlandı,
Başında melekler tavafa dolandı,
Bu gelen Kâinat uğruna yaratıldı,
Hoş geldin Rabbimin nuru EFENDİM.

Gelişinle dünyayı şereflendirdin,
İnsanlığa hak yolu gösterdin.
Her daim ümmetim, ümmetim derdin,
Hoş geldin sevgililer sevgilisi EFENDİM.

Cenabı-ı Hakk'ın izzet-i ikramı,
Konuştuğun her bir hece Allah kelamı,
Senden öğrendik islami, imanı, Kur-an'ı,
Hoş geldin gönüller sultanı EFENDİM.

İnsanlığı cehaletten kurtaran,
Ümmeti için her daim secdeye kapanan,
Şefkat ve merhamet timsali olan,
Hoş geldin Nebiler nebisi EFENDİM.

Hatice anamızın evinin direği,
Can Hasan'la, Hüseyin'in dedesi,
Sensin iki cihanında güneşi,
Hoş geldin Resul-ü Ekrem EFENDİM.

Bir kerecik cemalin görsek,
Ayağının tozuna yüzlerimiz sürsek,
Uğruna binlerce kez dirilip ölsek,
Cennette komşun olsak EFENDİM.

(20.04.05 İstanbul)
(Kutlu doğum Haftası Anısına)

Hüseyin Bölük

Hüzün Bayramı

İşte! Bir bayram daha geldi,
Sılamdan epeyce uzakta,
Bu gurbet ellerinde,
Bir hüzünlü bayram daha...

Bayramlarda gurbet daha zor, daha acı,
Alışamadım bir türlü buralara.
Bu şehir, bu insanlar, bu evler,
Her şey farklı, her şey bana yabancı.

Bu bayramda her bayramdaki gibi ben,
Bir bakmışsın coşkun bir ırmak,
Bir bakmışsın masum bir çocuk,
Sonunda yine, yüreğimde acı bir ezik.

(1999/ Kocaköy-Diyarbakır)

Hüseyin Bölük

İstanbul'da Gece ve Ben

Yine gömüldü karanlığa usulca,
Umutlar ve sevdalar şehri.
Nice acıların sessiz çığlıklarıyla,
Daha bir kara oluyor İstanbul geceleri.

Acımasızca çöker gecen kimsesizlere,
Tıpkı bir karabasan gibi.
İmrenerek gezerken sokaklarda o panjurlu evlere,
Zifiri karanlık gecelerin alır bendeki beni.

Daha yeniyim buralarda,
Kim bilir ne yıllarım geçecek.
Kaybolup gideceğim belki karanlıklarında,
İstanbul, uğradığıma bin pişman edecek.

Ama böyle olmayacak bilesin!
Ateş böceği olup parlayacağım gecelerinde.
Sen ki taşı toprağı altın şehir,
İstemesen de tanıyacaksın beni!

(22.06.2000 İstanbul)

Hüseyin Bölük

Kınalı Serçem

Büyük konuştum bilmeden haddimi,
Viran ettin kale gibi bendimi.
Aşk zindanına hapsettim kendimi,
Benim kınalı serçem.

Tükendiği anda mecalim,
Karşımda gördüm güzel cemalim.
Pençene takılıp kaldı kalbim,
Benim kınalı serçem.

Beni benden koparıp aldın,
Sualsizce uykularımı çaldın.
Aşkınla pişmek istedim oysa sen yaktın,
Benim kınalı serçem.

Seninle geçsin ömrüm tamamı,
Hayatımın tadı, tuzu, anlamı.
Rabbimin izzet-i ikramı,
Benim kınalı serçem.

(08.11.2003 İstanbul)

Hüseyin Bölük

Maskeli Dostlar

Hayat maskeli balo olmuş bütünüyle,
Gerçek yüzler görmeyi özlüyor insan.
Baksam da çevreme son bir ümitle,
Maskenin altında bir yenisi görmek;
Tam bir hüsrân.

Oysa ki ne gerek var farklı görünmeye,
Binbir zahmetle yine binbir kılığa bürünmeye.
İnsanlık sıfatını kaybedip,
Yolun sonunda çaresizce dövünmeye.

Aslında yalnızca kendini kandırır kişi.
Bilmelidir ki;
Göz yumulduğu kadar dosttur.
İnanıldığı kadar dürüst
Ve affedildiği kadar insandır insan.

(15.08.2011 Şam)

Hüseyin Bölük

Meçhul Son

Her zaman ki gibi yine,
Hüzünle başladım yeni bir güne.
Hep düşünüyorum...
Sonumuz ne olacak diye.

Bu dünya, şan, şöhret hepsi boş hepsi,
Hangisi gelecek bizimle ebedi hayata!
Kefenin cebi varmış gibi sanki
Gözümüz hep daha fazlasında.

Ölüm çok garip, bir o kadar da acı.
Şon nefesi vermek sanma ki çekilen son sancı.
Ölümden sonraki ebedi hayat...
Hem baldan tatlı, hem biberden acı.

Dünyada çalıştınsa ne mutlu sana.
Koş coşkun ırmaklara, yemyeşil kırlara.
Eğer boşa yaşadınsa şu fani dünyada,
Gidecek yerin var mı ateşten başka.

(1999/Kocaköy-Diyarbakır)

Hüseyin Bölük

Merhaba Hayat

Merhaba'da oturup,
Taze demlenmiş çayını yudumladığında güzeldir hayat,
Dosta merhaba dediğinde,
Çocuk gülüşünde güzeldir.

Derde tasaya merhaba diyebildiğinde güzeldir,
Benim derdimden büyük Rabb'im var diyebilmektedir bütün sır.

Sevdiğini haykırabiliyorsan güzeldir,
Herşey "O an" özeldir.
O anın kıymetini bilmekte saklıdır esasen.
Oh bee diyebilince güzeldir hayat,
Aslında geri kalan herşey sadece teferruat.

07.05.2013
Bodrum /Sea Garden Hotel

Hüseyin Bölük

Nakdi Ömrüm

Tükendi nakd-i ömrüm,
Ah ile vah ile geçip gitti birden.
Aktı su gibi yıllarım,
Koptu yapraklar bir bir takvimlerden.

Daha aklar düşmeden şakaklarıma,
Kocadı gönlüm bir çırpıda.
Oysa ki ne güzeldi hayat...
Kalmadı Sultan Süleyman gibi bana da!

Ahir zamanda yaşamak zor zanaat,
Sonunda ben de getirdim buna kanaat.
Bütün haklarımdan ettim de feragat,
Şimdi gönlüm rahat mı rahat.

Bile bile hazırlıksız gitmek büyük zarar,
Bu beşer Sultan'ından şefaata umar.
Mal, Mülk, Ata, Evlat, Yar!
Hani neredeler ben değiştirirken diyar.

Palandöken Dedeman
12.12.12

Hüseyin Bölük

Nasıl unutabildin beni?

Ocaklara düşen her yangında,
Her feryad her figanda.
Toprağa düşen her bedende,
Gidişin tazelenirken bende,
Nasıl unutabildin beni?

Dizine koyabilmek ümidiyle başımı,
Uykuya dalarken her gece gözleri nemli.
Gidişin mih gibi delip geçerken zihnimi,
Nasıl unutabildin beni?

Çok mu güzel gittiğin diyar?
Evlatların sıra mı vermez?
Yüreğin ondan mı görpem diye sızlamaz?
Nasıl unutabildin beni?

Hüseyin Bölük

Nasihat

Besmelesiz iş yapmayasın,
Lokmana haram katmayasın,
Ola ki kalp kırmayasın,
Elbiseye bakmayasın oğul.

Kimsesizi üzme yesin,
Zalimle bir olmayasın,
Hak yolundan şaşmayasın,
Aslını unutmayasın oğul.

Koltuk sevdalısı olmayasın,
Dilber için yanmayasın,
Kimseye yan bakmayasın,
Günlük yaşamayasın oğul.

Kimseye özenme yesin,
Kendini beğenme yesin,
Karınca bile ezme yesin,
Vatanı terk etme yesin oğul.

Maddiyata dalmayasın,
Haini dost sanmayasın,
Sözlerimi dinleyesin,
Şahadetsiz ölmeyesin oğul.

(25.03.02 İstanbul)

Hüseyin Bölük

Nöbet Saati

Bir nöbete daha başladım yine,
Gecenin zifiri karanlığı içinde,
Vatanı beklemenin gururu ile
Bir nöbete daha başladım yine.

İster gece ister gündüz her nöbette,
Tek yarenim silahım daima elimde.
Dağları delercesine hazır tetikte,
Bir nöbete daha başladım yine.

Her nöbetimde dalarım düşünceye,
Anam gelir, sılam gelir aklıma.
Biraz efkâr, biraz hüzün içinde,
Bir nöbete daha başladım yine.

(1999/ Kocaköy-Diyarbakır)

Hüseyin Bölük

Özledim

Galaycı Punarı'ndan gatırlara su çekmesini,
Gamaz Kütüğü'nde lak lak etmesini,
Oracıkta yağlı gayış oynayıp,
İzzet Dayı'dan Dere mahleye kaçmasını özledim.

Teravihten sonra sahura dek gezmesini,
Gara Yer'le Siteler arasında sabah etmesini,
Neyzen'in büstü önünde oturup,
Nebiyan'ı seyretmesini özledim.

Ağliyenin Kaya'ya deve pancarına,
Çamlık'tan garacaoğlan toplamaya,
Çöğle Çayı'na töngele,
Urumlu'ya kirene gitmesini özledim.

Sonra, Tütün dikmesini özledim,
Kazmayı, kırmayı ve dizmeyi de üstelik.
Ama bilmezsiniz siz,
Ne kadar zordur, Necdet Dayı'da gündelik.

(10.02.2009 / Bodrum)

Hüseyin Bölük

Palandöken'in Bayramı Bugün

Seyrek saçlarına aklar düşüyor,
Heybetli Palandöken'in.
Ormandan yoksun zirvesi,
Daha bi dik tutuyor başını şimdilerde.

Çocuklar gibi neşeli bugün,
Şessiz kaĥkahalar atıyor en derinlerinde.
Nasıl da yakıştı beyaz bayramlığı,
Güneşe inat savuruyor eteklerini.

Usulca kapatıyor karasını toprağın,
Beyaz kar taneleri.
Kuş tüyü yastıklar kondurmuşlar sanki,
Yemyeşil çam dallarına.

Semaya uzanan çıplak kavakları,
Sarıp sarmalıyor pamuk iplikleriyle.
Sokak lambaları nazarlık olmuş parlıyor,
Kıskandırıyor Aydede'yi bile.

Palandöken Dedeman
11.12.2012

Hüseyin Bölük

Rotan Olsun Sea Garden

Tut elinden içindeki çocuğun,
Haydi gel Bodrum'a.
Bırak kendini Gökova'ya karşı,
Akvaryum misali koylara.

Bırak haykırsın çocuk içinden,
Nasılsa önün deniz, arkan dağ.
Naralar atsın hem de en yüksekğinden.
Sevinç gözyaşlarıyla taze reyhanlar üzerine yağ!

Ellerinle besle sendeki en masum seni,
Doldur sepetini denizin kendi bahçesinden.
Yapsın Yaşayan Mutfak Şefleri,
Yemyeşil çekişkeleri, leziz menemenleri en özelinden.

Sarı kızı kendi ellerinle sağ,
Yoğurdunu kendin mayala.
Katamaranlı pikniklere yelken aç,
Kavra ince belden, muhabbeti yudumla.

Ne duruyorsun!
Al da gel içindeki çocuğu.
Rotan olsun Sea Garden.
Sen de göreceksin elbet!
Şiir tadındaki moladan sonra,
Ne gamdan eser kalacak ne dertten.

03.06.2015
Hüseyin Bölük
Executive Chef
Hapimag Sea Garden Resort Bodrum

Hüseyin Bölük

Sen Sonsuzluğa Giderken

Ondört Haziran 2015 saat 02:10
Bu tarihi hafızalarımıza mih gibi çaktın be canım!
Seni anlatmaya kelimeler kifayetsiz kalacağından,
Ardından baka kalan gözlerimin gördüklerini,
Satırlara dökmek istedim Balım.

Gusülhaneye götürülürken yetiştim sana.
Ama gel sen bana sor, yollar çabuk bitti mi diye.
Ben de bitmek bilmedi Canım,
Bitmek bilmedi be Balım diyeyim...

Önce annemle ve teyzelerimle sarılıp ağlaştık epey.
Siyah camlı cenaze aracının kapısını açıp,
Çöldeki bir bedevinin,
Şuya koşması gibi atladım yanına.
Orda epeyce ağlaştık Gülüm.

Sonra el birliğiyle seni gusülhaneye aldık.
Yüzünü açtım.
Yüzünü gözünü öpmek istedim ama öpemedim.
Her türlü günaha bulanmış dudaklarımı
Senin o bembeyaz yüzüne süremedim.

O müptelası olduğum kokun kalmamıştı.
Yine de bırakamadım,
Baş parmakları birbirine bağlanmış ayaklarını.
Bu ayaklar sıratı koşarak geçmeli,
Cennete girmeli diyordum içimden defalarca.

Yıkanınca daha bi nurlanmıştın be canım.
Kar tanesi gibi olmuşsun valla gız!
Seni yıkayan inanmamıştı 88 yaşında olduğuna.
Annem; O namaz dirisi, oruç dirisi! Diyordu...
Hem ağlayıp hem gururlanarak.

Seninle beraber köye döndük canım.
Köyde tekrar bir feryad-ı figan...
Bak! Dedemle aynı yastiğe baş koyduğun evin içindesin işte!
O kadar etrafına toplandık da, üzerine kapandık da,
Sen neden tepkisiz kaldın canım ya!

Oysa ki gelinlik kız gibi beyazlar içinde, pamuklar içinde,
Her an gözlerini açacakmış gibiydin.
Uyuyordun sanki.
Ne sızlanıp duruyorsunuz diye azarlayacakmış gibiydin bizi.

Ağzından hiç kötü söz duymamıştı ki kimse.
Kimseye beddua etmemiştin ki hayatın boyunca.
Yine etmezsin nasılsa deyip
Kızların saldılar seslerini, içlerinden geldiğince.

Ben ağzımı açamadım canım.

Gözyaşlarımı içime akıttım.
Ağzımı açamadım.

Herkes tek vücut oldu.
Torunlarının hemen hepsi başındaydı.
Sağ olan tüm evlatların da.

Dile kolay!
Ondört evlat doğurmuş, sekizini kaybetmiştin.
Hepimiz biliyorduk bu geceyi onlarla geçireceğini.
Onların nasıl bayram edeceklerini biliyorduk.
Tıpkı sağlığında olduğu gibi nokul yaptın mı onlara,
Kavurma yaptın mı canım?

Kavuştun mu kocana?
En kıymetlin Muzaffer'ine!
Bu gece onlarla mı yattın?
Onlara mı koklattın boynunu?
Onlar mı öptü bu sefer gidiğinden?

Ben tüm bunları konuşurken zihnimde,
Saatin geldi ve...
Seni omuzlayıp cami avlusuna yürüdü onlarca adam.
Sen musallada yatarken şöyle bir baktım da,
Ne kadar sevenin varmış yahu!

Torunlarının hepsi dizilmiş asker gibi seni bekliyordu.
Tüm ahali baş sağlığına geldi yanımıza, duydu mu?
Bi adam geldi,
Önce bizi süzdü.
Sonra dakikalarca sana baktı.
Dudaklarını büzdü,
Kafasını bi o yana bi bu yana salladı,
Boynunu büktü,
Ağlamaklı dudaklarını sıktı,
Geldi baş sağlığı diledi bize.

Ne demek istemişti canım?
Sana ölümü yakıştıramamış mıydı?
Oysa ki sen...
Dedem ve Muzaffer dayımdan sonra
Hiç yaşamak istememiştin ki!

Sen onca yıl bugün için dua etmiştin.
Üç gün yatak dördüncü gün toprak nasip et diye.
Kendi işini kendin gördüğün halde,
Kızlarına hep yük olduğunun mahcubiyetini duymuştun.
Bu adam bilmiyor muydu tüm bunları?

Biz ikindiye girerken camiye, başında Şaban'ın kaldı.
Biz namazdayken dertleştiniz mi onunla?
Yoksa bize yaptığın gibi ona da mı hiçbir şey demedin ağzını açıp.

Ne kadarda kalabalıktı başın!
Hoca helallik istiyor işte!
Hep uzaktan tanıdıklarımıza hakkımızı helal etmeye alışmıştık oysaki!
Sana hangi hakkı helal edecektik ki!
Biz sana birşey yapamamıştık ki!

Hadi!
Çok tembellik ettin bugün dedik sonra,
Ömuzladığımız gibi doğru traktörün kasisına aldık seni.
Torunların ve sevenlerin de seninle üst üste.
İşte yolun sonu!
Mezarlığa geldik.

Mezarlık girişinde vasiyetin de yerine geldi,
Muzaffer'inin mezarının yanında iki dakika uzandın,
Neden ki dedim içimden,
Zaten sonsuza dek beraber olmayacaklar mı artık.

Tabutunun üzerinden apar topar aldım başörtünü.
Hani şu hatun kişi olduğu anlaşılın diye,
Tabutun üzerine konan tülbent yok mu işte onu.
Ama sen gibi kokmuyordu biliyor musun?

Hani benim adetimdi.
Sağlığında sana gelirken baş örtüsüyle gelir,
Sonra başındakini çıkarıp koklardım.
İşte onlar gibi kokmuyordu bu sefer ki...
Tabuta konulmak için yeni alınmıştı besbelli.

Mezarın, tahtaların hazırlanmış gördün mü?
Kendimi bildim bileli,
Dedemin dut ağacından mezar tahtaları hep hazırdir.
Hangimiz önce ölürse bunlar onun derdi sana.
Önce seni gömeceğini söylerdi şakayla karışık,
Ama senden ondört sene önce göçüp gidivermişti.

Hadi! Şu son tahtayı da koyun da kabre girsin ruhum diye telaşlı mıydın?
Gözlerimi sonuna kadar açtım ama
Seni göremedim canım, girdin mi içeriye?
Yerini beğendin mi?

Seni ben indirmek istedim ama nasip olmadı biliyor musun balım.
Oğullarıyla doluverdi küçücük mezar.
Ben de toprak attım üzerine gördün mü?
Öpülesi ellerinle hep sıktığın burnumu, çeke çeke.

Herkes ağladı sızladı sonra arkasını dönüp gitti.
Seni amellerinle baş başa bırakınca ne yaptın canım?
Nankörler dedin mi arkamızdan,
Feryad-i figan ettin mi?

Yazık size verdiğim emeklere dedin mi?

Demedin elbette.
Çünkü bugüne hazır bir ömür sürmüştün hep.
Bugün çocuklar gibi şensin sen.

Ben çok konuştum. Biraz da sen anlat.
Önce şunu sormak istiyorum.
Senin kara topraktaki ilk gecende
Zehra'nın gece gördüğü rüya doğru mu?
Hani sen çiçekler içinde çocuklarınla ve kocanla oturuyormuşsun.
Ben çok mutluyum, benim için üzülmeysin.
Siz üzüldükçe ben de burada üzülmüyorum demişsin.
Gerçekten öyle mi kız?
Öyleyse söyle. Valla ne üzülürüz,
Ne de kimsenin üzülmesine izin veririz.
Sen yeter ki mutlu ol, Cennette ol.

Bize oradan da dua etmeye devam et olur mu?
Tıpkı sağlığında olduğu gibi;
Ben evlât acılarını çok yaşadım siz yaşamayın de,
Ayağınız taşa dolaşmasın de,
Yavrularınız da size baksın de,
Ben hepimizden razıyım Allah'ta sizden razı olsun de.

Her gece rüyalarımıza gel olur mu?
Bak bir sürü soru sordum sana.
Bu gece gel de hepsini cevapla olur mu Balım?

Bizler seni Yaradan'ın merhametine emanet ettik.
Yalvar yakar da bizi buralarda fazla tutmasın tamam mı?
Bir sürü çocuğun günahsız öldüler.
Onlara da söyle.
Onların duaları kabul olur,
Hadi bekliyoruz BALIM, BİTANEM...

15.06.2015
Bafra -Kolay Kasabası
Hüseyin Bölük

Hüseyin Bölük

Sensizliğinde Yaşamak Seni

İşte bir ayrılık daha...
Derken yine sensizlik mahkûmuyum.
Bomboş duvarlar arasında,
Yokluğunun sarhoşuyum.

Berberken bile özlerken seni,
Şimdi sensizliğe razı olmak!
Gözlerim ararken gözlerini,
Olmasan da seni yaşayabilmek, yaşamak.

Yaşatabilmek için seni izlerinde,
Hiçbir şeye dokunmuyorum.
Her şey bıraktığın gibi yerli yerinde.
Sadece bitanem ben, değilim eski halimde.

Yoruldu...
Yokluğuna doğan güneşle uyanıp,
Sensizken seninleymiş gibi yaşamaktan.
Yavrularımın oyuncaklarıyla oynayıp,
Bomboş evde sahte kahkahalar atmaktan.

(15.12.09 Bodrum)

Hüseyin Bölük

Sensizlik

Sensizlik işkence geliyor bana,
Gezmelere bile gidemiyorum sensiz.
Sanki prangalar vurulmuş ayaklarıma,
Kalmışım kuytulara sevgisiz.

Sensiz geceler karabasan,
Çöker üzerime, ezer geçer beni.
Tanyeri ağarıp halime baksan,
Sensizlik eleklerden süzer beni.

Müptelan olmuşum senin,
Kokunun tiryakisi, gözlerinin esiriyim.
Ayrılık vakti geldi desen,
Ölüm fermanım imzalarsın benim.

Bitanem, Kurbanım,
Ayrıyken senden, kalmıyor dermanım.
Bizi ayrı koymasın Yaradan'ım,
Çünkü sensiz; Olmuyor tadım, tuzum, anlamım.

(11.07.06 Bodrum)

Hüseyin Bölük

Tembihledim Rüzgara

Sıladaki yavrularımı sarıp sarmalamasını,
Minik alınlarına benden buse kondurmasını tembihledim.
Zor anlarında aşkımın sırtından esip,
Destek olmasını tembihledim rüzgara.

Duyarsız medeniyetlere kocaman gözlerle bakan,
Bahtları gibi kara çocukları, serinletmesini tembihledim.
Boğazıma düğümlenen lokmaları götürmesini,
Varımı yoğunu ulaştırmasını tembihledim rüzgara.

Yetim yavrucaklara baba şevkatiyle,
Öksüzlere ana sıcaklığıyla esmesini tembihledim.
Zalimlere, bencillere karşı
Kasırga olup kopmasını tembihledim rüzgara.

(16.08.2011 Şam)

Hüseyin Bölük

Vasiyet

Gün gelecek gül misali solacak,
Kara toprağa karışacağım.
Bu fani dünyayı terk edip,
Ebedi hayata koşacağım.

İşte o zaman arkamdan ağlamayın,
Çünkü o gün bayramımdır benim.
Kızıl ateşte veya gül bahçesinde olayım ne çıkar,
Yeter ki Rab'ime kavuşayım.

Öldüğümde günlerce bekletmeyin sakın!
Bir an önce kara toprakla kucaklaşayım.
Orman içinde bir dere kıyısına gömün beni,
Hep yaşamak isteyip de yaşayamadığım yere.

Zaten şehirleri hiç sevmemiştim.
İçimde hep bir yabancı hayat sevdası vardı.
Yabancı ama temiz, yalansız, huzur dolu.
Haydi! Özlemimi dindirecek bir yere gömün beni.

(1999/ Kocaköy-Diyarbakır)

Hüseyin Bölük

Yağmur

Şicim gibi yağan yağmurda,
İstikametsiz yürüdüm bugün.
Ne ardıma baktın, ne sağıma ne sola,
Tuttum elinden yalnızlığımın,
Öylece yürüdüm bugün.

Ne kadar da uzun zaman olmuş,
Başiboş yürümeyeli yağmurun altında.
Coktan sıırıslıklamdım oysaki
Hasret yağmurlarında...

Yağmurdan sonra,
Sensizlik daha bi görünür oldu sanki.
Akınca kırım, paşım.
Dinince şehrin uğultusu,
Daha bi duyulur oldu matem-i yasım.

Hoyrat yellere karışta,
Var git sılaya yağmur!
Selamim götür haneme,
Burun direğimi sızlatan özlemimi de...

15.04.2018
Shymkent / Kazakistan

Hüseyin Bölük

Yaşayan Mutfağın Reçetesi

Meşakkatli bir çocukluk dönemi yaşamıştı. Daha küçük yaşta 'SORUMLULUK' kelimesinin ağır anlamını tüm benliğinde hissetmişti. Ancak ne gündeliğe gittiği tarlalar, ne salyangoz topladığı günler ne de sırtında taşıdığı kışlık odunlar bu denli iz bırakmıştı! Babasının pişirdiği Menemen kadar...

Küçük bir bahçesi olan eski ve tek katlı bir evde oturuyorlardı. Karadeniz'de tütün işi taa Martta başlayıp Ekimde biterdi. Ağır ve yıpratıcı bir işti tütüncülük. Dikmesi, kazması, kırması, dizmesi ve kurutması insanı tüketirdi. Tıpkı son hali olan sigara gibi. Onlarca kez iğne batsa da parmaklara, en zevkli olanıydı dizmesi. Onlar annesi ve kardeşleriyle tütün dizerken babası eline örgü sepetini alır, bahçeden en olgun domatesleri, en körpe soğan, sarmısak ve sivri biberleri toplardı. Biber dediğin acı olmalıydı elbette. Sonra onları itina ile birer birer yıkar ve aynı hassasiyetle kullanacağı tüm sebzeleri ve baharatları etrafına dizerdi. Sonra aynı itina ile yavaş yavaş doğrardı tüm sebzeleri. Hepsi aynı boyda ve kalınlıkta. Radyodan gelen hafif müzik sesiyle birlikte babasının büyük bir aşkla yaptığı işler şefin hafızasına altın harflerle kazınıyordu adeta.

Küçük piknik tüpünün üzerine güzine tepsisini koyar ve köy tereyağını atardı önce. Yağ kokusu duyduğunda sırayı soğan ve sarmısak alırdı. Rengi sarardı şimdi biberlerin tam zamanı derdi ve usulca ilave ederdi tepsisine. İyice ısınan tepsiye sulu domatesleri ilave ettiğinde önce bir cozurtu duyulur sonra hafif bir dinginlik çökerdi tütün dizdikleri salona.

Babası baharatları da usulca bıraktıktan sonra yumurtaları kırar ve tahta kaşıkla usulca karıştırırdı. Ara sıra eline batan iğnenin acısından irkilsede Şef bütün bunları bir tiyatro oyunu gibi seyrederdi.

İşte beklenen an! Babası sesleniyor:

-Haydi bakalım çocuklar! Ellerinizi güzelce yıkayın. Elinizdeki tütün ziftlerini taşlara iyice sürtün ki yemeğimin tadını gölgelemesin 

Final! Sonuç tam bir lezzet şöleni. Üç kardeş tepside sona yaklaşırken tatlı bir kavgaya tutuşurlar bile..

-En çok sen yedin!

-Hayır sen!

-Bunlar benim hakkım... diye uzayıp giderdi tartışma. Ta ki baba kaşlarını çatana kadar!

Tüm bu yaşananların sonunda mükemmel bir tat çıkarmak için Şef'in kafasına yazdığı reçete; Disiplin / Aşk / İtina ile seçilmiş malzemeler / Köy Tereyağı ve Kısık ateş olmuştur.

İşte o gün bu gündür bizim şef ne yaparsa yapsın işini disiplin ve aşkla yapmaya çalışır elinden geldiğince. O günlerde kafasına kazıdığı küçük bir piknik tüpü, güzine tepsisi ve tahta kaşıktan oluşan mutfağın sayesinde şimdilerde on sekiz restaurant olan devasa bir operasyonun içinde profesyonel bir mutfağın başında. Şimdilerde kendi tabiri ile "Yaşayan Mutfak" la içindeki mutfağın hikayesini yaşatmaya çalışıyor tıpkı kendisi gibi özel bir ekiple...

O günden bu güne değişmeyen tek şeyse Disiplin / Aşk / Kendi bahçelerinden topladıkları sebzeler / Tereyağı ve kısık ateş...

Saygılarımla
Hüseyin Bölük
Executive Chef

03.06.2015

Hapimag Sea Garden Resort Bodrum

Hüseyin Bölük